

ת"פ (ירושלים) 18631-03-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד אבו אלהווא

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18631-03-24 מדינת ישראל נ' אבו
אלהווא

לפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י

נגד

הנאשם
מוחמד אבו אלהווא
ע"י ב"כ עוה"ד עיסא אבו אל הווא

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע ע"פ הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו את העבירות הבאות;
א. הסעת שלושה תושבים זרים או יותר (11 נוסעים)-לפי סעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952,
ב. נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961,
ג. הפעלת סירנה/אור מהבהב ללא היתר לפי סעיף 62א(א) לתקנות התעבורה תש"ל-1970,
ד. הסעת נוסעים בשכר לפי תקנה 84א לתקנות התעבורה תשכ"א-1961.
2. על פי הנטען בחלק הכללי, בכתב אישום זה ה"אזור" הינו יהודה, שומרון וחבל עזה כמשמעותם בסעיף 12א(ה) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "האזור").
3. בתאריך 7.10.23 פתח ארגון חמאס במתקפה רצחנית על תושבי מדינת ישראל שבעקבותיה החלה מלחמת "חרבות ברזל" שעודנה בעיצומה, ובמסגרתה הוגבלה כניסת תושבי האזור לתחומי מדינת ישראל.
4. בנסיבות האירוע לנאשם היה רישיון נהיגה מסוג 1C+B.

5. על פי הנטען בחלק העובדתי שבכתב האישום, בתאריך 3.3.24 עובר לשעה 10:00, נהג הנאשם ברכב תוצרת "סיטרואן" ל.ז מספר 435-73-901, בעל 8 מקומות ישיבה, פרט לנהג, מתוכם 2 מושבים הם ליד הנהג, בהתאם לתנאי רישיון הרכב (להלן: "הרכב") בכביש 1 מכיוון כללי א-זעיים לשכונת עיסאווייה בירושלים (להלן: "המקום").
6. באותן נסיבות ולאחר שפורקו המושבים האחוריים ברכב, נהג הנאשם ברכב והגיע סמוך לא-זעיים, שם פגש ב-19 נוסעים (להלן: "הנוסעים") אז הנאשם העלה את הנוסעים לרכב, כאשר הם ישובים בתוך הרכב, אחד על השני, ללא מושבים וללא חגורת בטיחות, והסיעם לכיוון כללי ירושלים, בתמורה שילמו כל אחד מהנוסעים לנאשם כסף בסכומים שונים הנעים בין 200-600 ₪ לכל נוסע.
7. בהמשך למתואר, בסמוך לשעה 10:00 לערך הגיע הנאשם עם הנוסעים למחסום א-זעיים המאויש על ידי כוחות הביטחון (להלן: "המחסום").
8. הנאשם חלף על פני המחסום וכוחות הביטחון ללא בידוק, תוך שימוש באות אזהרה, על ידי כך שהפיץ אור מהבהב צבעוני כחול ואדום מחזית הרכב. בכך נחזה הנאשם בפני כוחות הביטחון במחסום כרכב ביטחון בניגוד לחוק, ובמטרה שלא יבדק בעת שחולף במחסום.
9. בהמשך, נעצרו הנאשם והנוסעים ברכב על ידי כוחות המשטרה בסמוך לשכונת עיסאווייה בירושלים. מתוך 19 הנוסעים הסיע הנאשם ברכב 11 נוסעים שהינם תושבי האזור, שלא החזיקו באישורי כניסה או תעסוקה או שהייה כדין.
10. באותן נסיבות ובמהלך חיפוש על הנאשם ניתפס כסף מזמן בסך 6,500 ₪.

ראיות ההגנה לעונש:

- א. עדוּתה של אשת הנאשם הגב' מיאָר אָבו אַלְהוּאַ: מסרה, כי היא והנאשם נשואים זה לזה כ-4 חודשים, וכי לנאשם אחריות גדולה על אביו המאושפז בבית חולים בשל חסימת עורקים ברגלו. עוד הוסיפה כי גם אמו חולה והם כולם מתגוררים יחד באותו הבית. עוד ציינה, כי הנאשם מביע חרטה על המעשה וכיום אינו עובד, ואף היא אינה עובדת.
- ב. עדוּתה של אחות הנאשם הגב' מריאַן: מסרה, כי הנאשם מתגורר עם משפחתו והוריו ומתפקד כמי שאחראי על כלל המשפחה. עוד ציינה, כי הנאשם מביע חרטה על מעשיו ומבקש לשוב למעגל העבודה, כדי לשאת בעול הפרנסה.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש:

11. בטיעוניה לעונש הפנתה המאשימה לנסיבות האירוע כעולה מכתב האישום, הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. המאשימה הפנתה לפסק דין 44049-07-22 ופסיקה נוספת לצורך קביעת מתחם העונש ההולם תוך שציינה, כי פסק הדין ניתן טרם פרוץ מלחמת "חרבות ברזל".

12. במקרה דנן, ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה שבין 18 חודשים ועד 36 חודשים, לצד ענישה נלוות.

13. בהתייחס לתסקיר ציינה המאשימה, כי הנאשם נטל אחריות חלקית על ביצוען של העבירות, וכי התסקיר נעדר המלצה טיפולית. לדעת המאשימה, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, כך שיוטלו עליו 20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, לרבות פסילה ממושכת. בנוסף ביקשה לחלט את כלי- הרכב עמו ביצע הנאשם את העבירות. המאשימה הוסיפה, כי הרכב רשום על שם אדם אחר, אף שבחקירתו של בעל הרכב ציין האחרון, כי הרכב אינו שייך לו והרישום הינו דקלרטיבי בלבד.

14. הסנגור הציג לבית המשפט מסמכים רפואיים באשר למצבו של אביו של הנאשם וציין, כי חלה החמרה במצבו והוא מאושפז כעת. לדבריו, מעשיו של הנאשם נבעו ממוצקה כלכלית, מבלי שהנאשם שוקל עד הסוף את ההשלכות מעשיו. הוסף, כי הנאשם הביע חרטה על המעשים, והביע רצון לעבור הליך טיפולי. הסנגור ביקש מבית המשפט להביא במסגרת שיקולי הענישה את לקיחת האחריות והחיסכון בזמן שיפוטי. עוד ציין הסנגור, כי הנאשם נעדר רישום פלילי, ובתיק זה נעצר לראשונה. בהמשך, נעצר בתנאי איזוק, ובהמשך שהה בתנאים מגבילים משך כ-7 חודשים. הוסף, כי מעיון ברשימת הנוסעים שהסיע עולה כי חלקם אנשים מבוגרים שאינם זקוקים להיתרי כניסה. על פיו, בתיק מתקיימות נסיבות (לקולא) המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. הסנגור הפנה לפסיקה תומכת וביקש לקבוע מתחם שבין חמישה חודשים ועד שנת מאסר, ואת עונשו של הנאשם לקבוע בחלקו התחתון של מתחם הענישה. בנוסף ביקש לקזז מתקופת הפסילה את התקופה בה נפסל הנאשם עד לתם ההליכים המשפטיים (החל מיום 19.3.2024).

15. בכל הנוגע לבקשת החילוט ציין ב"כ הנאשם, כי בעל הרכב נחקר פעמיים במשטרת ישראל כאשר מסר בפעם הראשונה שהרכב שייך לו, ובפעם השנייה אמר שלא. על פיו, הרכב אינו שייך לנאשם ועל כן לא ניתן לחלטו.

16. הנאשם בסיום הביע חרטה על המעשים, והוסיף, כי הוא אחראי לטפל באביו ואמו עקב מצבם הרפואי.

מתחם העונש ההולם:

17. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הינם: שלום הציבור וביטחון, זכות המדינה לקבוע את הבאים בשעריה, וביטחון משתמשי הדרך. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה גבוהה מאוד, נוכח נסיבות האירוע, המועד בו בוצעו העבירות, מספר השוהים הבלתי חוקיים אותם העביר הנאשם במחסום, אופן פעולתו כדי להטעות את גורמי הביטחון, העובדה כי מעשים אלו נעשו תמורת בצע כסף, וכן ובעיקר הסיכון הגלום במעשים מסוג זה לביטחונם של אזרחי מדינת ישראל.

18. המדובר באירוע חמור שיש בו כדי להעיד על תכנון מוקדם, תעוזה רבה והעדר מורא החוק.

אחזור בקצרה על העובדות עצמן כדי להדגיש את חומרת מעשיו של הנאשם:

19. ביום 3.3.2024, בתקופה ביטחונית רגישה בה מדינת ישראל נמצאת במצב מלחמתי, פורקו מהרכב מושביו האחוריים של רכב המיועד להסעת 8 נוסעים, לשם איסוף מספר רב של שוהים בלתי חוקיים, במטרה להכניסם לתחומי ישראל שלא כדין. הנאשם העלה לרכב 19 נוסעים, מתוכם 11 נוסעים שאינם בעלי היתר כניסה, הושיבם זה על זה, ללא מושבים וכאשר הם אינם חגורים. כל אחד מהם שילם לנאשם סך של בין 200 ל-600 ₪.

20. הנאשם הסיעם מתחומי האזור לכיוון ירושלים, ובהגיעו למחסום א-זעיים חלף על פניו, תוך שהוא עושה שימוש באות אזהרה המפיץ אור מהבהב צבעוני כחול ואדום בחזית הרכב, כדי לשוות לרכב מראה של רכב ביטחון, במטרה שלא ייבדק במחסום. בדרך זו הצליח לחלוף על פני המחסום, ונעצר רק בהמשך, בסמוך לשכונת עיסאווייה.

21. בפסיקה נקבע, כי קיים צורך בהרתעה מפני ביצוע עבירות על חוק הכניסה לישראל ובמיוחד בזמנים של מצב ביטחוני קשה. צורך זה למצער, קיים גם כיום. ראו לדוגמה: רע"פ 3674/04 מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל (12.02.2006) נקבע כי:

"טרם בשלה העת לשינוי מדיניות הענישה המחמירה בעבירות נושא הדיון ברוח הילכת ח'טיב. מעשי הטרור הקשים עדיין מכים במדינה; הסיכון הטמון בהסעתם, בהלנתם ובהעסקתם של שוהים בלתי חוקיים המגיעים לישראל משטחי יהודה, השומרון וחבל עזה לא נתפוגג; ומכאן ששיקולי הרתעה - הרתעת היחיד והרתעת הרבים - עדיין שיקולים הם ממעלה עליונה. מסתבר כי הפרות החוק נמשכות, ונדרשים אנו למיצוי הענישה במקרים המתאימים, מתוך תקווה כי יעלה בידינו להרתיע מי שמועדים לדבר מביצוע עבירות שאפשר נראות הן קלות ופשוטות אך טמון בהן סיכון לחיי אדם. "המעשים שפורטו בסעיף 12א לחוק הכניסה - הלנה, העסקה והסעה של תושב האזור שנכנס לישראל, יושב בה או עובד בה, שלא כדין - הוגדרו מעשי עבירה שעונשם בצדם כדי למנוע הגשת סיוע - ואפילו מתוך תמימות - למי שעלולים להיות מפגעים" (פרשת ח'טיב, 773-774); ומשנמצא לנו כי חרף סיכוני הביטחון הקשים ממשיכים ישראלים רבים לעבור על החוק ולסכן את חיי הזולת ואף את חייהם שלהם, נדרשים אנו להמשיך במדיניות המחמירה שנועדה להרתיע מפני ביצוע העבירות."

22. למרבה הצער, כבר למדנו ואנו למדים, על ההשלכות המסוכנות והמצערות של הסעת שוהים בלתי חוקיים, על ביטחונם של אזרחי ישראל. בימים אלה קיים סיכון ממשי לפיגועי טרור, סכנה שמתגברת ומתממשת על רקע כניסתם ושהייתם של שוהים בלתי חוקיים. כמו כן, במיוחד לאחר אירועי ה-7 לאוקטובר, פוטנציאל הסיכון הביטחוני בעבירות של הסעת שוהים שלא כחוק הינו

בעל ביטוי ממשי, ומאז אף קיימת החמרה במדיניות הענישה.

23. ההחמרה קיבלה ביטוי גם ביחס לעבירה של שהייה שלא כדין בישראל, כאשר בתי המשפט המחוזיים החמירו משמעותית את הענישה ואת מתחם העונש ההולם מאז אירועי 7.10.23 (ראה עפ"ג (מחוזי ירושלים) 65843-05-24 מדינת ישראל נ' ג'נאג'רה (ניתן ביום 6/6/24), עפ"ג (מחוזי ירושלים) 14958-09-24 אלמצרי ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 26/9/24), עפ"ג (מחוזי ב"ש) 31211-10-23 מדינת ישראל נ' אלנג'אר ואח' (ניתן ביום 22/10/23), רע"פ 7908/23 אלנג'אר ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 27/11/23), עפ"ג (מחוזי נצרת) 37018-10-23 מדינת ישראל נ' אלחרוב (ניתן ביום 25/10/23), עפ"ג (מחוזי חיפה) 1680-11-23 מדינת ישראל נ' כסאב (ניתן ביום 6/11/23)).

24. הרף התחתון של מתחם העונש ההולם נקבע למאסר בפועל, ובמרבית ערכאות בתי המשפט הועמד על חודשיים מאסר בפועל.

25. מההחמרה המפורטת ביחס לשוהים שלא כדין ניתן להקיש גם ביחס למבצעים עבירות של הסעה, הלנה או העסקה של שוהים שלא כדין, שהרי מדובר בעבירות שחומרתן חמורה יותר והפגיעה בערכים המוגנים בהן רבה יותר. נקבע בפסיקה זה מכבר כי המסיעים, המלנינים והמעסיקים את השוהים הבלתי חוקיים, חטאתם עולה משל השוהים הבלתי חוקיים, שכן "חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם" ראו: רע"פ 3173/09 מוחמד פראגין נ' מדינת ישראל (5.5.09).

26. בחינת מדיניות הענישה הנוגת לאחר אירועי 7.10.2023 מלמדת על מגמה ברורה של החמרה בענישה, ראו לדוגמה:

א. ת"פ 37379-03-24 מדינת ישראל נ' מוצטפא אל גראד (15.5.2024) הורשע הנאשם בהסעת שלושה תושבים זרים בזמן מלחמת חרבות ברזל, והוטלו עליו שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים.

ב. ת"פ 8840-06-24 (שלום נתניה) מדינת ישראל נגד אדם קבהא (29.10.24) הנאשם הורשע בהסעת שני שוהים שלא כדין בתוך שטח ישראל. מתחם העונש ההולם נקבע בין 6 חודשים ועד 18 חודשי מאסר, לצד מאסר מותנה, פסילה בפועל ועל תנאי וכן נקבע מתחם קנס שנע בין 2,500 ₪ ועד 7,500 ₪. על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, פסילה בפועל ועל תנאי.

ג. ת"פ 1992-08-24 מדינת ישראל נ' נעמאן (30.10.24) הורשע הנאשם בהסעת 8 שוהים שלא כחוק בתוך ישראל. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 7 ועד 24 חודשי מאסר, ונגזרו עליו 9 חודשי מאסר וענישה נלווית.

ד. ת"פ 14403-06-24 מדינת ישראל נ' אשתי (6.11.24) הורשע הנאשם בהסעת 11 שוהים שלא

כדין במשאית עם דופן כפולה, ובהפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין 16 ל-30 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר וענישה נלווית, לרבות חילוט המשאית.

27. במקרה דנן, המדובר בהסעה של 11 נוסעים שלא החזיקו באישורי כניסה או תעסוקה, כאשר הם ישובים בתוך הרכב אחד על השני, ללא מושבים וחגורות בטיחות, בתמורה לתשלום הנע בין 200–600 ₪ עבור כל אחד מהנוסעים, כשבידיו נתפס כסף מזומן בסך של 6,500 ש"ח. כאמור, הנאשם חלף על פני המחסום תוך התחזות לרכב ביטחון לאחר שהפיץ אור מהבהב צבעוני כחול אדום מחזית הרכב.

28. סבורני, כי בנסיבות המקרה דנן, יש לקבוע את המתחם החל מ-15 חודשים ועד 26 חודשים, לצד ענישה נלווית, לרבות פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

29. בבחינת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו הבאתי בחשבון את הנסיבות הבאות:

30. הנאשם הינו בחור צעיר כבן 25, נעדר עבר פלילי. הנאשם הינו נשוי הודה בבית משפט, והביע חרטה על מעורבותו בביצועה של העבירה.

31. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן מצב כלכלי קשה של המשפחה, הן בעקבות ריבוי נפשות והן בעקבות חוסר עבודתו של האב בשל מצבו הרפואי.

32. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם נטל אחריות חלקית על ביצוע העבירות. הנאשם מסר, כי נקלע לסיטואציה בה ביצע את העבירות מתוך צורך כלכלי, ופיתוי להשגת רווח קל. לדבריו, נאמר לו שהוא יעביר תושבי שטחים אשר יש ברשותם אישורי כניסה בתוקף. הנאשם שלל ידיעה מוקדמת אודות כמות האנשים שסעו עמו ברכב. הנאשם לא יכול היה לתת הסבר לשימוש שעשה בסירנה בעת המעבר במחסום. לדבריו, הרכב בו עשה שימוש שייך לחברו, כאשר חבר נוסף ביקש ממנו להעביר את הנוסעים דרך המחסום.

33. שירות המבחן ציין, כי הנאשם מנהל אורח חיים יציב ותקין, נטל אחריות חלקית על ביצוע העבירות והביע שאיפה להימנע ממעורבות פלילית נוספת בעתיד. כן התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מבין בצורה חלקית את חומרת המעשים וההשלכות האפשריות מביצוען של העבירות. לדידם, הנאשם מבטא רצון לטיפול מתוך מוטיבציה חיצונית בלבד, וביטוי אחריות חלקית לעבירה, ועל כן, שירות המבחן אינו בא בהמלצה.

34. בנוסף, יש להביא במסגרת שיקולי הענישה את משך תקופת המעצר בה שהה הנאשם, תחילה במעצר ממש, ובהמשך בתנאי איזוק, וכן את משך התקופה בה שהה בתנאים מגבילים. בנוסף, הבאתי במסגרת שיקולי את נסיבותיו האישיות של הנאשם, מצבו האישי-משפחתי כמפורט

בתסקיר ובטיעוני ההגנה.

35. בנסיבות המקרה דנן, אין נימוקים המצדיקים לחרוג מהמתחם לקולא או לחומרה.

36. באיזון בין כלל שיקולים אלו ראיתי לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, ולהטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 15 חודשים בניכוי ימי המעצר. הנאשם יתייצב למאסר ביום 9.3.2025 עד השעה 10:00 בימ"ר "ניצן".

ב. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 11 חודשים. הרישיון יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 9.3.2025.

ג. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. תשלום קנס בסך 10,000 ₪, אשר ישולם ב-10 תשלומים חודשיים ושווים החל מיום 1.5.2025.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

• **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000**

• **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ה. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, או עבירה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעניינה נהיגה בפסילת רישיון.

חילוט הרכב והכספים שנתפסו:

37. (סעיף 39א) לפקודת סדר דין פלילי (מעצר וחיפוש) נוסח חדש, תשכ"ט 1969 קובע כדלקמן:

"על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ

שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם".

38. ביצוע עבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים, או ניסיון לעבור עבירה זו, נעשה באמצעות השימוש בכלי-רכב. במקרה דנן, פורקו מושביו האחוריים של הרכב, והנאשם אסף בסמוך למחסום א-זעיים 19 נוסעים, 11 מתוכם שוהים בלתי חוקיים, ברכב המיועד להסעת 8 נוסעים, והסיעם לכיוון ירושלים במטרה להעבירם דרך מחסום א-זעיים לתחומי העיר ירושלים.

39. כפי שציינתי לעיל, מידת הפגיעה בערכים המוגנים הייתה גבוהה, בשים לב לנסיבות האירוע, כאשר הנאשם חולף על פני המחסום וכוחות הביטחון ללא בידוק תוך שהוא מפעיל אור מהבהב צבעוני כחול ואדום על מנת להיחזות לרכב השייך לכוחות הביטחון, ובכדי לא להיבדק במחסום. מעשים אלו נעשו משום בצע כסף, ואכן נתפס כסף מזומן על הנאשם בסך 6,500 ₪.

40. בהתייחס לטיעוני הסנגור ראיתי לציין, כי בנסיבות בהן אין חולק כי הרכב אינו שייך לנאשם, ובעל הרכב הרשום מוסר גרסאות סותרות בהקשר לבעלות עליו, אין מניעה להורות על חילוטו של הרכב. במקרה זה, קיימים גם שיקולים של הרתעת הרבים המצדיקים להיעתר לבקשת המאשימה.

41. אשר על כן אני מורה על חילוט הכסף שנתפס, וכן חילוט רכב נושא לוחית רישוי 435-73-901 לטובת המדינה.

המזכירות תעביר העתק החלטה לשרות המבחן ושב"ס.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט טבת תשפ"ה, 19 ינואר 2025, במעמד הנוכחים.